

**Stanowisko Komitetu Problemów Energetyki PAN i Polskiego Towarzystwa
Elektrociepłowni Zawodowych**

**Wnioski z seminarium „Perspektywy rozwoju kogeneracji w Polsce” zorganizowanego
wspólnie przez Komitet Problemów Energetyki przy Prezydium Polskiej Akademii
Nauk oraz Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych w dniu 22 listopada
2016 rok w Warszawie**

Po wysłuchaniu programowych referatów:

1. Potencjał kogeneracji w Polsce - Prof. dr hab. inż. Janusz Lewandowski, dr hab. inż. Wojciech Bujalski, Politechnika Warszawska

2. Perspektywiczne technologie kogeneracyjne dla polskiej energetyki – dr hab. inż. Bolesław Zaporowski, Politechnika Poznańska

3. Optymalizacja i możliwości poprawienia charakterystyk elektrociepłowni gazowo-parowych - Prof. dr hab. Janusz Kotowicz, dr inż. Łukasz Bartela, Politechnika Śląska.

i przeprowadzonej dyskusji, uczestnicy seminarium uznali za ważne sformułowanie przedstawionych niżej wniosków dotyczących roli skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła w działaniach na rzecz bezpieczeństwa energetycznego, ograniczenia zmian klimatycznych oraz zmniejszenia zanieczyszczenia środowiska, szczególnie w zakresie tzw. „niskiej emisji”.

1. W Polsce zostało zbudowane setki centralnych systemów ciepłowniczych, dostarczających ciepło do milionów mieszkańców. Dzięki temu dysponujemy w kraju olbrzymim, największym spośród państw UE potencjałem kogeneracyjnym. W większości z tych systemów obecnie ciepło wytwarzane jest w ciepłowniach, często już o znacznym zużyciu, wymagających modernizacji i dostosowania do zaostrzających się norm ochrony środowiska. **Stan ten stanowi doskonały punkt startu dla programu rozwoju kogeneracji, polegającego na wymianie istniejących kotłów na instalacje kogeneracyjne. Działanie takie jest w pełni zgodne z polityką energetyczną Unii Europejskiej, w której wskazuje się kogenerację jako technologię szczególnie efektywną energetycznie oraz pozwalającą skutecznie ograniczać emisję, wpisującą się w strategię zrównoważonego rozwoju. Dyrektywy UE pozwalają na wspieranie kogeneracji, a opracowanie i wdrożenie**

stabilnego wieloletniego systemu jej wsparcia uczestnicy seminarium uznają, za konieczny element nowej polityki energetycznej Polski.

2. Potencjał rozwoju kogeneracji pozwala na minimum podwojenie obecnego poziomu wytwarzania energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem. Realizacja inwestycji kogeneracyjnych wykorzystujących ten potencjał pozwoliłaby na wprowadzenie do krajowego systemu elektroenergetycznego 5 – 7 tys. MW, co istotnie poprawi bilans mocy, a tym samym bezpieczeństwo energetyczne kraju.
3. Efektywne wykorzystanie potencjału kogeneracji wymaga wprowadzenia w kraju **Programu rozwoju kogeneracji** uwzględniającego różne mechanizmy wsparcia, likwidujące dotychczasowe administracyjne i finansowe bariery rozwoju tej technologii.
4. **Istotnym, stojącym przed Polską wyzwaniem jest znaczące i szybkie ograniczenie tzw. „niskiej emisji” tj. istotne zmniejszenie zanieczyszczeń emitowanych z indywidualnych domowych palenisk. Rozwój kogeneracji powinien być znaczącym elementem koniecznych w tym zakresie działań.**
5. Kogeneracja jest technologią wykorzystującą różne technologie i różne paliwa. Możliwa jest budowa jednostek w od kilkudziesięciu kilowatów do kilkuset megawatów, wykorzystujących takie paliwa jak gaz ziemny, węgiel, biomasę. Pozwala to jej doskonale dostosowanie do lokalnych potrzeb i możliwości.